

1893-2020.

Gyülekezeti Hírmondó

2020. Karácsony

16. évf. 4. szám

„És monda az angyal nékik: „Ne féljetek, mert íme hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lesz: Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus, a Dávid városában”.

Régi üzenet. Kétezer éve hirdették már. Lapunk olvasóinak többsége is jól ismeri ezeket a mondatokat és a róla szóló bizonyágtételeket. Halljuk a hírt megint, s persze tudjuk, karácsony van, Jézus született. Így az év vége felé, advent múltával különösen is gyakran hangzik, sokan betéve tudják az ígét és az üzenetét is. Isten

Szabadítót küldött erre a világra, aki a mi Üdvözítőnk is. Úgy sejtjük, hogy azok, akik életükben először hallhatják ezt az ígét a világ egy eldugott szegletén, akikhez mostanság érkezett meg az evangélium, azok számára valóban áradhat belőle az életerő és a nyomában járó öröm, amit mi már nem érzünk a sokszor hallott mondatok kapcsán. Talán jó hírek tarjuk a sok rossz hír és az ünnepi forgatag hangjai között, kedves-szép üzenetnek véljük, amit azonban úgy meg is szoktuk már. De változtat-e valamit ez az üzenet életünk menetén, vagy ez is csak egy információ, ami elér hozzánk a mai nap sokféle híre között? Meg tudja-e még örvendeztetni szívünket az ige? Mert a mennyei hírnök szerint ez nem egy információ a sok között, hanem szívet-lelket átforrósító örömhír, boldogságunk forrása. S ha nekünk ilyenünk nincs, mit tehetünk azért, hogy legyen?

A pásztorok – akik az örömhír első meghallói voltak – karácsony éjjel nem ajándékozták meg egymást, nem is igen lett volna mit adniuk egymásnak. Magányos, a társadalom által megvetett emberekként élték hétköznapjaikat. Azonban nincstelenségük, nehéz élethelyzetük, lenézett voltuk nem jelentett akadályt a fentről érkezett jó hír és a nyomában járó öröm befogadásának és megtapasztalásának; épp ellenkezőleg, állapotuk szabaddá tette őket ezek

A gyülekezet életéből

Népmozgalmi adatok

Eltemettük:

Hronyecz Etelka Mária és Kisjuhász Józsefné testvéreinket.

Az elmúlt hónapok gyülekezeti eseményei:

November 1. Reformációi ünnepi istentisztelet.

November 8. Takaró Tamás Dánielnek a Pestszentimrei Református Egyházközség ünnepi istentiszteletén való szolgálata.

November 23-27. Adventi előkészítő esték Takaró Tamás esperes-lelkipásztor online igeszolgálatával.

November 27. Gyülekezeti gyűjtésünk átadása Nagy Béla búcsúi testvérgyülekezetünk főgondnokának.

December 1. Adventi reggeli áhítat-sorozat kezdete a gyülekezet YouTube csatornáján.

December 2. Gyülekezetünk által gyűjtött ajándécsomagok átadása a Magyar Református Szeretetszolgálat képviselőinek.

December 25. Karácsony I. napja. Ünnepi istentisztelet.

December 26. Karácsony II. napja. Ünnepi istentisztelet.

elfogadására. A nagy örömhírt először is elhitték. S mert a hit a tettekben realizálódik, felkerekedtek, hogy elmenjenek egészen Betlehemig. Hitük nem szégyenült meg, rátalálták Józsefre, Máriára, és az újszülött Jézusra és Tőle örvendezve mentek vissza Betlehem mezejére.

Nem tudom, hogy közel vagy-e Jézushoz, mint voltak a pásztorok, vagy Tőle távol, mint voltak a csillag feltűnésekor fizikai értelemben a napkeleti bölcsek. De azt tudom, hogy az üzenet az „egész népnek”, Neked is szól, hogy megörvendeztesse a szívedet. A nagy utat Jézus tette meg karácsonykor, amikor eljött közénk, s hisszük, hogy ígérete szerint Lelke által most is itt van a világban, közel hozzánk is. Nekünk csak egy egész kicsit kellene mozdulnunk, hogy találkozassunk Vele. Ma nem tehetjük meg hozzá ezt a kis utat az ünnepi istentiszteleten, az úrvacsorában, a közös elé borulásban. Azonban mégis el lehet jutni „egészen Betlehemig”, Jézusig. Megtalálható a Bibliában, a „betűk mögött”. Megérintható egy igaz, feltárulkozó imádságban. Keresheted Jézust a legszegényebb gyermekeiben jót téve velük, emlékezve az általa mondottakra: „mit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek”.

S ha megérkeztél hozzá egészen közel, akkor hódolj Előtte. Add át neki kincseidet: könnyedet, háládat, vétkeidet, terheidet és akkor tapasztalni fogod, hogy a régi üzenet ma is érvényes, igaz, való, még akkor is, ha magányosan is kellene eltöltened a szentestét. Mégsem leszel egyedül, mert kiderül, hogy igaz a hír ma is, van legyőzött félelem, van nagy öröm, van boldog karácsony az Ünnepelt társaságában! „Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus”.

Testvéri szeretettel,

2020 Karácsonyán:

Takaró Tamás Dániel
lelkipásztor

Beszámoló a gyülekezetben folyó felújítási munkákról

Kedves Testvérek!

Idén a vírushelyzet miatt ritkábban, vagy alig tudtunk találkozni, így engedjétek meg, hogy beszámoljak az ingatlanjainkon jelenleg is folyó és a tervezett munkálatokról.

A parókia több mint százéves épületén igazán komoly felújítás még soha nem történt, mindig csak a legszükségesebb javításokat végeztük el. Idén ősszel végre elkezdhattuk a teljes felújítás megtervezését mind építészeti, mind épületgépészeti szempontból Révai Attila építész tervező presbiter társunk vezetésével. Tél végével kezdenénk majd a kivitelezési munkálatokat is.

Úrkúton a nagyépület használatbavételi engedélyéhez el kell készítenünk az előírásoknak és az ajkai tűzoltóságnak is megfelelő tűzriasztási rendszert és berendezéseket. Itt Ritzl András biztonságtechnikai mérnök testvérünk végzi a munka dandárját tervezés, kivitelezés ellenőrzés és a hatósági egyeztetések terén. A 2021-es táborainkat reménység szerint már használatbavételi engedély birtokában szervezhetjük majd.

Az eddig még érintetlen, felvonulási épületnek és raktárnak használt volt bowling pálya beázó, romos épület nagyobbik (utcáról is látható) részének a bontása zajlik most. A megmaradó kisebb, hátsó részt felújítjuk és raktárnak, műhelynek szeretnénk majd hasznosítani. Az elbontott rész helyén a "Modern falu program" keretében elnyert pályázaton egy "gyermekfoglalkoztató" kis épület fog elkészülni a 2021-es esztendőben. Ezt megelőzően még meg kell erősítenünk és folytatnunk kell a régi hátsó súlytámfalat is, hogy az új épület a domboldal felől kellő védelmet kapjon.

Erzsébeten a parókián kívül még szeretnénk a Gyülekezeti ház két irodahelyiségét is felújítani és az épület teljes informatikai rendszerét korszerűen kiépíteni, ami érinti majd az összes épületünk gyengeáramú felújítását is (templom, parókia, gyülekezeti ház, segédlelkész lakás épülete). Mint ahogy Úrkúton ezt már korszerűen megvalósítottuk (optikai kábel gerinchálózat), itt is Juhász András villamosmérnök testvérünk végzi a munka javát mind a tervezési, mind a kivitelezési feladatokkal együtt.

A segédlelkész lakás kis épületének külső hőszigetelése is a körmünkre égett már, mert a rossz hőszigetelő képességű, vékony mészhomok téglafal miatt aránytalanul sok energiát igényel a fűtése.

Hálát adva Istennek a megtartott életünkért, a munkákhoz kapott erőért, anyagiak kirendeléséért, várva a személyes találkozás minél hamarabbi lehetőségét, szeretettel kívánok minden kedves Testvérünknek áldott Karácsonyt és 2021-es évet!

Brandenburg Sándor
főgondnok

Szépülünk

A koronavírus okozta világjárvány komoly kihívás elé állította a keresztyén gyülekezeteket. Komoly kihívás elé, hiszen nem lehet nyilvános istentiszteleteket tartani, ebből következően nem lehet úrvacsorázni sem, nem lehet családokat látogatni, nem lehet összejöveteleket szervezni. Fel kellett tennünk a kérdést magunknak, hogyan lehetne jól és bölcsen kihasználni ezt a „különleges” időt, amely most kényszerűségből adatott számunkra. Minek van most „kairosza”? Hogyan használjuk fel ebben a rendkívüli időszakban az üres templom adta „lehetőségeket”? Számos beszélgetés és imádság után született meg a kérdésre a válasz: szépítsük szeretett templomunkat. Így festettük

le tavasszal a székeket, mely munkát a gyülekezet ifjúsága végezte. Az így szépen felújított templomi székeinkre, tervezetten januárban, új párnákat is veszünk.

Ezek után az 1903-ból való szószékünk és a Mózes-szék renoválása, restaurálása következett. Irzsik Miklós restaurátor mestert, a taksonyi református gyülekezet presbiterét kértük fel erre a nagy és szép munkára. Szószékünket – mivel annak feljárója szűkös, keskeny volt – kiszélesítette, annak hangvetőjével együtt. A kiszélesített szószék új lépcsőt, új díszítőelemeket és új kiegészítő oszlopot kapott, a hangvető tetején lévő lángnyelvet pedig szintén lefestettük. Reményeink szerint, mire a gyülekezet visszatérhet az istentiszteletekre, elkészülnek a szószék és a Mózes-szék körüli munkálatok, hogy a Testvéreket már a szép, felújított templombelsővel várhassuk.

„Mindennek rendelt ideje van, és ideje van az ég alatt minden akaratnak. Ideje van ... az építésnek.” Prédikátor 3:1,3B.

ifj. Kreisz János
segédlelkész

Nem szóval, hanem cselekedettel

Jótekonyság. Egyesek e fogalom hallatán kellenül továbbhaladnak, mások merev közönnyel szemlélik annak lehetőségét, hogy másokon segítsenek. És vannak olyan emberek is, akik örömmel nyújtják ki kezüket, ha segíthetnek másokon. Őket a szemükről lehet felismerni: a szemük mindig mosolyog. Ők tudják, hogy nem szegényebbek, hanem gazdagabbak lesznek attól, ha adnak.

„Az irgalmas szemű ember megáldatik...” Péld. 22:9.

Jézus irgalmas volt, így hajolt oda mindenkire, aki segítséget látott valamiben. A mi dolgunk pedig az, hogy ebben is kövessük Őt. Gyülekezetünkben sok az irgalmas szemű ember, ezért csodálatosan működik a jótekonyság. Idén sem tettünk kivételt, még a jelen pandémiás helyzetben sem, és bár nehézkes a találkozás, tudjuk, hogy a szeretet találékony! Idei sikeres végkimenetelű gyűjtéseinkről szeretnék tehát néhány szóban beszámolni:

Évek óta hagyományosan megrendezzük a „cipősdoboz-akciót”, amelynek keretében nehéz sorsú gyerekeknek tesszük szebbé a karácsonyát. Idén tartós élelmiszert gyűjtöttünk szegény körülmények között élő családoknak, időseknek, betegeknek. Bár nagyon kevés időnk volt a gyűjtésre, és roppant nehézkes volt a találkozás is, a mi mosolygós tekintetű gyülekezetünk felülemelkedett ezen a problémán, és végül nagyon sok adomány érkezett. Hálás szívvel köszönjük és köszönik azok, akikhez eljutottak az adományok.

Idén azonban nem csupán ebben a gyűjtésben vettünk részt, az ősz folyamán több ügyért is összefogtunk. A közelmúltban sajnos sok rossz hír érte gyülekezetünket; vannak szegényeink és „nagybetegeink”, akiknek gyógykezelése és a munkában való korlátozottsága okán komolyan megváltoztak az életkörülményeik. Szép

csöndben gyűjtöttünk számukra, megkönnyítve nekik ezt a roppant nehéz időszakot.

A kialakult járványügyi helyzetre való tekintettel létrejött diakóniai akciócsoportunk, amelyben olyan fiatalok és „régóta fiatalok” tevékenykednek, akik segítik az időseink bevásárlását. Köszönjük kitartó és áldozatos munkájukat!

Végül, de nem utolsó sorban gyűjtést szerveztünk kárpátaljai testvéreink számára, akiket szintén sújtott a járvány. Ezen gyűjtések eredményeképp tavasszal és ősszel higiéniai és gyógyászati eszközökön túl, jelentős adományokat is eljuttathattunk határon túl élő nehéz sorsú testvéreink számára.

Azt gondolom, hogy gyülekezetünkben sok a hálás ember, akik tudják, tapasztalták, hogy megajándékozott életű gyermekek. Ez a tudat segít kinyitni a tenyerünket mások felé, hogy tovább adjunk valamit abból, amit Istentől kaptunk.

Hálásan köszönjük mindenkinek az egész éves adományait!

Brandenburg-Takaró Szulamit

Újra „Úton”

Zenekarunk megalakulásának 10. évfordulójához érve, valamint egy nagyszabású ünnepi koncertet követően arra a közös döntésre

jutottunk, hogy egy évre „elcsendesedünk”, és töltekezni fogunk. Szűkebb közösségünk mérföldkőhöz érkezett a szolgálatban. Mindannyiunk szívében hála volt, hiszen rengeteget gazdagodtunk, és hitünk, reményünk szerint rajtunk keresztül mások is gazdagodhattak az elmúlt években. Hála, mert úgy lehetünk Isten kezében eszközzé, hogy együtt zenélhetünk, közösen gondolkodhatunk, formálódhatunk, lélegezhetünk, megérthetünk valamit abból a titokból, hogy mit jelent alkotni. Az elcsendesedés és a hála mellett még egy dolgot éreztünk bizonyosnak, mégpedig azt, hogy folytatni szeretnénk és folytatnunk kell ezt a szolgálatot. Egy év eltelt, és a 2020/21-es évadunk kezdetén a járvány közepén találtuk magunkat. A hosszabb szünetet két szolgálat követhette volna, azonban sárkeresztúri és észak-komáromi koncertjeinket le kellett mondanunk a pandémia miatt. Reményeink szerint pótolhatjuk mindkét fellépést a járvány lecsengése után. Évadnyitó imaközösségünket követően tervekről, lehetőségekről beszélgettünk. Hamar világossá vált számunkra, hogy közösségünk valamennyi tagja a felvételnépszerűsítést tartja szolgálatunk egyik legfőbb eszközének, hiszen így maradandó „formátumban”, az online felületeken széles körben elérhetővé válnak dalaink. Ezért elhatároztuk, hogy minden évben készítünk 3–4 felvételt, eddigi munkásságunk három pillérét – feldolgozás, versmegzenésítés, saját dal – szem előtt tartva, és Facebook-, illetve Youtube-felületeinken publikáljuk azokat.

Legfrissebb munkánk felvételeit akkor véglegesítettük éppen, mikor ezt a rövid beszámolót írtam. Bárdos Lajos *Karácsonyi bölcsődal* című kórusművét az Anima Sonira eddig nem jellemző módon dolgoztuk fel. A puritán hangszerelés felett egy énekközpontú zenei szöveget szólal meg, így igyekeztünk hűek maradni a szerző eredeti elképzeléséhez. A kórushangzás mellett hallhatunk olyan többszólamú részeket is, ahol az „a capella”

dalokra emlékeztető, az énekestől inkább szólisztikus attitűdöt megkövetelő éneklési stílus dominál.

Az izgalmas munka végeredményét az Anima Soni Facebook-oldalán és a Youtube AnimaSoniBand-csatornáján lehet meghallgatni. Ezzel a felvétellel szeretnénk áldott karácsonyt kívánni gyülekezetünk minden tagjának.

Természetesen a koncertekről sem szeretnénk lemondani, és eleget szeretnénk tenni minden felkérésnek. Várjuk, hogy újra közönség elé állhassunk, és terveink szerint az elhalasztott fellépések mellett a Csiliben is megrendezzük éves nagykoncertünket, ha minden körülmény adott lesz hozzá. Köszönjük gyülekezetünk támogatását és imádságait! Soli Deo Gloria!

Brandenburg Ádám

Az elkövetkező hónapok gyülekezeti eseményei

December 27. Péterffy György istentiszteleti szolgálata gyülekezetünkben.

December 31. évváró, hálaadó istentisztelet.

Január 1. Évnyitó, áldást kérő istentisztelet.

Február 28. Néhai Takaró Károly igehirdetése felvételről.

Március 7. Bibliavasárnap.

Március 29 - április 1. Nagyheti előkészítő sorozat.

Április 2. Nagypéntek. Úrvacsorával és kórusszolgálattal egybekötött ünnepi istentisztelet.

Április 4. Húsvét I. Úrvacsorával és kórus szolgálattal egybekötött ünnepi istentisztelet.

Április 5. Húsvét II. Úrvacsorával és az ifjúsági kórus szolgálatával egybekötött ünnepi istentisztelet.

Kitekintő

Évfordulók 2021. január 1-március 31.

1001. január 1. 1020 éve

I. István fejedelmet a II. Szilveszter pápától kapott koronával Magyarország első királyává koronázták.

1841. január 2. 180 éve

Megjelent a Kossuth Lajos szerkesztette Pesti Hírlap első száma.

1521. január 3. 500 éve

Luther Mártont a pápa kiközösítette, miután előzőleg eretneknek nyilvánította.

1761. január 5. 260 éve

Megszületett Diószegi Sámuel református lelkész, botanikus, a magyar rendszeres növénytan megalapítója.

1766. január 6. 255 éve

Megszületett Fazekas Mihály író, költő, botanikus, a Lúdas Matyi írója, a debreceni Fűvészkert tervezője.

1931. január 13. 90 éve

Meghalt Kandó Kálmán, az indukciós motor fejlesztője, a villamosvasút egyik megteremtője.

1301. január 14. 720 éve

A budai várban meghalt III. András magyar király (1290-1301), az utolsó Árpád-házi király.

1946. január 18. 75 éve

Megnyílt a II. világháború után Budapest első állandó Duna-hídja, a Kossuth-híd.

1271. január 18. 750 éve

Meghalt Árpád-házi Szent Margit, IV. Béla lánya.

1891. január 22. 130 éve

Meghalt Ybl Miklós építész (Magyar Állami Operaház).

1556. január 30. 465 éve

Meghalt Tinódi Lantos Sebestyén énekszerző, lantos, a 16. századi magyar epikus költészet jelentős képviselője.

1871. február 2. 150 éve

Meghalt Báró Eötvös József író, költő, akadémikus (A falu jegyzője).

1116. február 3. 905 éve

Székesfehérváron meghalt Könyves Kálmán magyar király.

1141. február 13. 880 éve

Meghalt II. (Vak) Béla magyar király, akit azért vakítottak meg, hogy ne lehessen uralkodó.

1141. február 16. 880 éve

Még gyermekként királlyá koronázták II. Gézá, apja, II. (Vak) Béla magyar király halála után.

1871. február 17. 150 éve

Gróf Andrássy Gyula lett Magyarország miniszterelnöke.

1546. február 18. 475 éve

62 éves korában szülővárosában, Eislebenben meghalt Luther Márton német teológus, a reformáció elindítója.

1711. február 21. 310 éve

II. Rákóczi Ferenc örökre elhagyta Magyarországot.

1666. március 1. 355 éve

Zborón házasságot kötött I. Rákóczi Ferenc és Zrínyi Ilona.

1326. március 5. 695 éve

Megszületett I. (Nagy) Lajos magyar király, az első európai uralkodó, aki győzelmet aratott a törökök felett.

1881. 03. 25. 140 éve

Megszületett Bartók Béla világhírű magyar zeneszerző és népdalgyűjtő.

1796. 12. 30. 225 éve

Megszületett ifj. Wesselényi Miklós báró, író, az "árvízi hajós".

**Az pedig az örök élet, hogy
megismerjenek téged”
(János 17,3)**

Pesterzsébet, 2004. december 25.

Takaró Tamás, esperes

KARÁCSONY – MIÉRT TÖRTÉNT?

Lekció: Lukács 2, 1-14

„És lőn azokban a napokban, Augustus császártól parancsolat adaték ki, hogy mind az egész föld összeirattassék. Ez az összeírás először akkor történt, mikor Síróban

Czirénius volt a helytartó. Mennek vala azért mindenek, hogy beirattassanak, kiki a maga városába. Felméne pedig József is Galileából, Názáret városából Júdeába, a Dávid városába, mely Bethlehemnek nevezetik, mivelhogy a Dávid házából és háznépe közül való volt; Hogy beirattassék Máriával, a ki néki jegyeztetett feleségül, és várandós vala. És lőn, hogy mikor ott valának, betelének az ő születésének napjai. És szülé az ő elsőszülött fiát; és bepólyálá őt, és helyhezteté őt a jászolba, mivelhogy nem vala nékik helyök a vendégfogadó háznál. Valának pedig pásztorok azon a vidéken, a kik künn a mezőn tanyáztak és vigyáztak éjszakán az ő nyájok mellett. És ímé az Úrnak angyala hozzájuk jöve, és az Úrnak dicsősége körülvevé őket: és nagy félelemmel megfélemlének. És monda az angyal nékik: Ne féljete, mert ímé hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lészen: Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus, a Dávid városában. Ez pedig néktek a jele: találtok egy kis gyermeket bepólyálva feküdni a jászolban. És hirtelenséggel jelenék az angyallal a menyei seregek sokasága, a kik az Istent dicsérik és ezt mondják vala: Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és e földön békesség, és az emberekhez jó akarat!”

Alapige: Lukács 19, 10

„Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse és megtartsa, a mi elveszett.”

Kedves ünneplő gyülekezet! Bizonyára egyik vagyunk abban – különösen is azokra gondolok, akikkel ritkábban adatik a találkozás –, hogy kevés olyan bibliai történet van, amelyiket olyan részletességgel ismernénk, mint éppen a karácsonyt. Még olyanok is, akiknek a kezébe nagyon ritkán kerül Biblia, vagy maguk is csak ritkán nyitják meg egy-egy templom ajtaját, mégis kicsi gyermekkoruk óta hallottak róla. Ezért nincs olyan bibliai történet, amelyet olyan

jól ismernének itt Magyarországon is az emberek – de úgy gondolom, szerte az egész keresztény kultúrkörben –, mint éppen a karácsonyi történet.

És az az igazság, hogy jó is ilyenkor Karácsonykor újra hallani. Újra eljönni egy templom csendességébe, leülni és igyekezni figyelmesen végighallgatni újra ezt a jól ismert történetet. Máriának és Józsefnek a menetelését, Jézus megszületését, azt az éjszakát, annak a hangulatát, a pásztorokat, a keletről érkező bölcsek hódolását. Egyszóval újra hallani részleteiben is ezt a szép és igaz történetet. Általában azt a gyakorlatot követem jómagam is, hogy ebből a gazdag, színes, szép karácsonyi történetből egy-egy részt szoktam kiemelni. És arról hangzik közöttünk Isten Igéje. Ma azonban nem ez fog történni. Nem a karácsonyi történet egy részét szeretném kiemelve a szívetekre helyezni, hanem arról fogok szólni, hogy ez az egész miért történt. Nem egy része, hanem ez az egész, amit Karácsonynak nevezünk, ez az egész miért történt. Mi az értelme, mi a célja? Miért lett az Ige testté? Miért lett az Isten emberré? Miért jött el Jézus? Szóval ez az egész, amikor mi egy-egy Karácsonykor leülünk az Ige elé, és az úrvacsorai közösségre készülünk, miért történt? Úgyhogy most nem egy rész, hanem az egész lesz előttünk.

Kedves testvérek, ez nekünk, templomba érkezőknek különösen is fontos, hogy megértsük az egész lényegét. Hiszen egy olyan világban élünk, ahol nemcsak Európa-, de világszerte is ott tartunk már, hogy a kereszténységre emlékező jelképeket is igyekeznek félretolni mindenhol. Még a jelképeit is igyekeznek eltüntetni a kereszténységnek. Európa számos országában ez történik, de az egész világon. Hát akkor nekünk, akik még itt vagyunk, fontos értenünk és tudnunk, hogy miért volt ez az egész. Mi történt Karácsonykor, és az miért történt?

Kedves testvérek, három lépésben adom meg majd a választ. Először egy regényen keresztül szemléltetem. Aztán arról fogok szólni, hogy mennyire a miénk, mennyire rólunk szól, mennyire igaz, hű karképe az emberiség lelki állapotának mindez. És végül jön majd a válasz, hogy miért kellett testté lennie az Igének, és Istennek eljönni közénk a Krisztus Jézusban.

Bizonyára többen ismeritek ebben a templomi gyülekezetben is William Goldingnak a Legyek ura című könyvét. Ez a könyv hatéves kortól, tizenkét éves korig terjedő angol fiatal fiúkról, gyerekekről szól, akik valamilyen szerencsétlenség következtében egy csendes-óceáni kis lakatlan szigetre kerülnek. Felnőtt nélkül érkeznek oda. Csak gyerekek. És ott kell berendezkedniük. Nagyon ügyesen, praktikusan kezdik ezt a nehéznek látszó életüket, felnőtt nélkül. Választanak egy olyan gyereket, akiről úgy látják, ő lesz a legalkalmasabb vezérnek. Aztán szabályokat, törvényeket alkotnak arról, hogy hogyan kell itt élni. És minden olyan nagyon jól indul. Minden nagyon sikeresnek látszik. A megválasztott vezér első utasítása az, hogy valahol a sziget egy jól látható, mindenhol jól látható pontján gyűjtsanak tüzet, hátha majd egyszer arra jár egy hajó, és észreveszi őket, és megmenekülnek. Szóval minden olyan szépen kezdődik. Aztán nagyon hamar elromlik minden. Egészen különös, vad indulatok kezdenek előbújni ezekből a gyerekekből. Ennek következtében egyre borzalmasabb tetteket hajtanak végre. Rögtön az elején elvész közülük egy kisgyerek és észre sem veszik! Elkódorog, elvész és nem tűnik fel senkinek, hogy eggyel kevesebben vagyunk. És ez a kisgyerek nem hiányzik senkinek! Egyedül ez az értelmes, megválasztott vezér fiú látja meg, hogy eltűnt közülük valaki. S rögtön a közös életük elején egy hatalmi vetélkedés indul meg. Kikiáltja önmagát vezérnek egy másik fiú is. És ezzel megosztja az egységet is, meg a szigeten élő fiúkat is.

A szigeten bőven van gyümölcs, azon élnek. Egyszer aztán valamelyik azt mondja, hogy húst kéne már enni! Alakítanak egy kis társaságot, egy kis közösséget, vadászoknak nevezik magukat. És ezek elindulnak, mert kiderül, hogy a szigeten vannak vadmalacok. El is fognak egyet. De hogy kell megölni? Hogy kell megölni? És aztán csak bekövetkezik, hogy megölik ezt a kismalacot. Megvadulnak a sikertől és megvadulnak a vértől. Ettől kezdve ahányszor elindul a csapat, kórusban üvöltik mindannyian: „Öld meg! Vágd el a torkát! Ontsd ki a vérét!” Első sikeres vadászatukat megünneplik. És miközben ünnepelnek, tombolnak, nem veszik észre, hogy agyonverik egy társukat, aki az erdőből a sötét éjszaka jön ki, és azt hiszik, valami vad támadja meg őket. Megölik az elsőt, úgy, hogy észre sem veszik, hogy mit csinálnak. A nagy ünneplésben kialszik a tűz is. Ezután már tudatosan ölik meg az egyik gyereket, aki a törvényesen választott vezér mellé áll. Aztán még szörnyűbb dolgok történnek ezen a szigeten. Egyszer csak elterjed közöttük egy hír, hogy egy szörny lakik ezen a szigeten. Igaz, senki nem látta soha, de attól kezdve elkezdenek félni. Van itt egy szörny! És ez a félelem még agresszívabbá teszi őket. Ennek az utolsó lépése az, hogy hajtóvadászatot indítanak a megválasztott, egyetlen igazán értelmes és alkalmas vezér ellen. Aki nyomorult, menekül előlük, és úgy döntenek, hogy kifüstölik az erdőből. S kezdik fölgyújtani a szigetet. Egyik pontot a másik után. Végül lángokban áll a sziget, ez a nyomorult gyerek szalad a tengerpart felé, mögötte az üvöltő sereg: „Öld meg!” És egyszer csak ott áll egy felnőtt. Merthogy mégiscsak észrevették a füstjeleket, és megállt egy hajó, és kiszállt belőle egy felnőtt. És amikor meglátja ezeket a gyerekeket, csak ennyit mond: „Nem gondoltam volna, hogy jó iskolákban tanuló, jól nevelt angol gyerekek csak ennyire képesek!” Ez a csodálatos regény, testvérek, az egész emberiség lelki állapotáról szól. Bizony!

Velünk is történt egy drámai nagy esemény, amikor elszakadtunk az Istentől. És azóta az a furcsa dolog esik meg velünk is, hogy egyre vadabbak leszünk. Vadulunk. Nagyon kell ez a karácsonyi evangélium! Hogy békesség! Hogy szeretet! Hogy jóakarát! Mert egyre nagyobb a baj. Igen sokan akarnak vezérek lenni. Mindenfajta rátermettség és alkalmasság nélkül. És lesznek is! Ti láttok valamerre a világban igazán nagy államférfiakat? Sokan akarnak és lesznek – mint ott a szigeten –, alkalmatlanul vezérekké. És aki a közösségért dolgozni akarna, tenni akarna, aki áldozathozatalra biztat és maga is tesz érte, azt félreteszik, besározzák. Szerencséje van, ha nem ölik meg! De tönkreteszik!

Egyre inkább felszabadulnak az emberi természetben lévő rettenetes indulatok. Megöljük a magzatokat az anyaméhben, és gondoskodunk arról egyre inkább, hogy mit csináljunk a magatehetetlen öregekkel és gyógyíthatatlan betegekkel, hogy minél előbb vége legyen. Egyre kisebb az értéke az emberi életnek. És lassan magunkra gyűjtjük a szigetet! Tönkreteszük a Földet, a levegőt, a vizet, egymást, önmagunkat. Oda jutottunk, hogy csak egy nagy cél foglalkoztatja az embert, mert erre van szocializálódva, és ez így hangzik, hogy: ÉN. Én, nekem, engem, értem, miattam!

Döbbenetes, hogy ezek a regénybeli gyerekek nem erre tanítottak, sem az iskolában, sem az otthonaikban. Sőt, pont az ellenkezőjét tanulták! Az iskolában is, és otthon is, azt tanulták, hogy ne ölj! Azt tanulták, hogy szeress! Azt tanulták, hogy légy irgalmas. Mitől lettek és lesznek mássá? És mitől leszünk mi? Melyik otthonban hirdetik azt az apák és az anyák, hogy üss, hogy lopj, hogy hazudj, hogy ölj, hogy káromkodj, hogy házasságot törj? Ugyan kinek az otthonában tanítják ezt? Senkiében! Melyik apa mondja a gyerekének: „Készülj fiam az életre! Legyél egy utolsó gazember! Menj át mindenem és mindenkin, és aki az utadba mer állni, pusztítsd el!” Ugyan ki tanítja? És mégis! De

miért? Ha pont az ellenkezőjét tanultuk, és hiszem, hogy ebben a templomban is mindenki az előbb felsoroltaknak pont az ellenkezőjét tanulta otthon. Mi történik, hogy kulturált viselkedésre tanítanak, és mégis minden ilyen végzetesen elromolhat? Honnan jött elő ezekből a gyerekekből ez a sok gonoszság? Honnan jött elő? Hogyan? Miért? Mitől? És honnan van tele a világ ezzel? Be se kell kapcsolni már a televíziókat, vagy hallgatni a rádiókat, elég csak az utcánkban figyelmesen élni. Mitől ilyen a világ? Miért kell félni este kimenni az utcára? Miért kell mindenhova vasrácsot tenni? Mi történik velünk? Pedig nem erre tanítottak minket! Hogyan lesz a szerelemből válás? Hogyan lesz a jóakaratból pokol? Hogyan lesz a simogatni induló kézből összeszorult ököl? Miért? Nem ezt tanították! Nem ezt tanultuk! Miért?

Kedves testvérek, az emberi szívet senki úgy nem ismeri, mint az Úr Jézus, és Ő a következőt mondja: onnan belülről, a szívből származnak a gonosz gondolatok! Majd felsorolja: a házasságtörések, a bujaságok, a gyilkosságok, a gonosz nyelv. „Innen belülről!” – mondja Jézus. „Innen belülről!” Az hát a nagy kérdés, hogy lehet-e ezen segíteni! Ez a regény nagyszerű választ ad arra, hogy igen, de a segítségnek *kívülről* kell jönnie. Mert ha kívülről nem jön, elpusztítjuk önmagunkat. Ahogy azok a gyerekek készen álltak már arra, hogy mindent és egészen tönkretegyenek. Ezek a gyerekek nem tudták leállítani önmagukat! Nem tudták leállítani egymást! Nem tudták megváltoztatni magukat! Elkezdtek pörögni, és ment egyik a másik után. És a szelíd, jól nevelt gyerekek egyszer csak gyilkosokká lettek! És akkor megjött a segítség. Kívülről. Erről szól a Karácsony. Ez a karácsonyi történet. Ez a Karácsony lényege! Ebben van a karácsonyi evangélium! Nem könnyű ezt végighallgatni! De mégis így van! Kívülről kell, hogy jöjjön a segítség! Ezért jött az Isten közénk Jézusban. Látva hogy mit teszünk, hogy mivé leszünk.

Hogy tele jó szándékkal, tele jóakarattal, tele jóindulattal, mégis hogy romlik el szinte minden a kezünkön! Tudom furcsán hangozhat. Lehet, hogy valakinek a szája egy kis mosolyra is húzódik ezt hallani: „Kívülről kell a segítségnek jönnie?” Igen, ezért jött Jézus, a Szabadító. Mert mi nem tudunk leszokni arról a sok szörnyüségéről, amit teszünk, nem tudjuk abbahagyni, nem tudjuk lefékezni magunkat, nem tudjuk leállítani magunkat. Ó hányszor próbálunk magunkban döntéseket hozni, hogy többé ezt nem teszem! Ezt befejezem! Ezt másként csinálom! És valahogy pörgünk tovább! Biztos vagyok benne, hogy sokan elhatározzátok, hétről-hétre, hogy jövök Isten házába, mert szükségem van rá! És aztán mégse sikerül! Mint ahogy egy csomó dologgal így vagyunk, nem akarom többé tenni! Másként akarok élni! Rendbe akarom hozni! Meg akarok gyógyulni! És nem megy! A mi természetünk, és ez a világ ami körülvesz bennünket, együtt munkálják, hogy nem tudunk leállni.

A karácsonyi evangélium ugyanakkor így szól: „Eljött a Szabadító!” Másként mondom: Jézus megérkezett a halál szigetére. Kikötötte a csónakot. Kiszállt belőle. És fölajánlja, hogy ebbe a csónakba szálljunk. Hogy kilépünk onnan, ami mögöttünk van. Hogy múlttá legyen az, ami mögöttünk van! Mindaz a tűz, mindaz a pusztítás! Mindaz a bűn, baj, mind mögöttünk legyen! Óh de jó lenne egyszer így Karácsonyozni, hogy minden mögém kerül! Erről szól a Karácsony! Jött kívülről a segítség, hogy mindentől szabad legyek! Hogy ne a pszichiátrián legyen a legtöbb beteg! Hogy ne mi legyünk Európa legtöbb gyógyszer szedő népe! Hogy ne mi legyünk a leginkább önmagát és egymást pusztító nép a világon! Kikötött a csónak a szigeten. És be lehet lépni. Ezt Jézus mindenkitől elvárja, hogy önként tegye meg. Hinni az Úr Jézusban azt jelenti, hogy egyszer komolyan veszem, hogy Karácsonykor *szabadítóm* érkezett! Nekem is. Hát nem lenne csodálatos, ha minden múlttá lehetne! Ami a

múltunkban bűn, szégyen, teher. Ami vádol, amit cipelek, amibe beleroskadok.

Ezt az alapigét olvastam: „Azért jött Jézus, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett.” És ezt így fordítom le; azért jött be Jézus Igéjével és Szent Lelkével ebbe a templomba – mert itt van ígérete szerint –, hogy megkeresse és megtartsa azt, aki elveszett. Mert szabadítónak jött Karácsonyra. A tét ugyanis ez: belépek a mentőcsónakba, vagy visszamegyek a szigetre.

Jézus amikor az első Karácsonyon belépett a mi földi világunkba, az életünkbe, akkor önmagát hozta ajándékkul és önmagával együtt új természetet. Mert, testvérek, sokan azt gondolják helytelenül, hogy Jézus majd megtanít engem keresztényi módon viselkedni. Jézus nem azért jött, hogy viselkedni tanítson bennünket keresztényi módon. Hanem azért jött, hogy új természetet adjon nekünk!

Így lesz a pénzimádó Zákeusból a pénzét szétszóró. Nem viselkedik Zákeus, új természete van! Így lesz a parázna Mária Magdalénából egy szent asszony! Nem viselkedni tanult meg, új természet részese lett! Így lesz az örökké ígérgető Péterből egyszer kőszikla! Nem másként kezdtek viselkedni! Sokan úgy gondolják, ez a kereszténység! Meghallgatom az evangéliumot, és attól kezdve másként kezdek viselkedni. De ilyenkor jövök majd rá, hogy nem megy! Ugyanaz maradtam! Ugyanazt teszem! Ugyanúgy teszem. Nem megy! Új természetet ad Jézus azoknak, akik belépnek ebbe a mentőcsónakba. Akik ott akarják hagyni, múlttá akarják tenni a múltjukat.

Karácsonykor azért jött Jézus, hogy megkeresse és megtartsa azt, aki elveszett. Érted jött. Egyet nem tehet meg helyetted, azt a lelki mozdulatot, hogy belépj az ő mentőcsónakjába. Azt neked kell megtenni.

Drága testvér, ha nem teszed meg, nem lesz sem igazi Karácsonyod, sem semmi nem fog megváltozni. Ám ha jó így, legyen így! Jött

megkeresni és megtartani az elveszettet. Ezt tudva követték a kisdéd Jézust Karácsony éjszakáján az angyalok. Ő ezért jött! Ezért dicsőítették. Ők tudták, hogy megtartónak, szabadítónak jött. Ezt értve hódoltak előtte a pásztorok és a bölcsek! És ezt magadra nézve egyszer igazán elhíheted te is! Így lesz igazi Karácsonyod! Igazi Karácsony! Mert téged jött, mint elveszettet, megkeresni és megtartani az első Karácsony éjszakáján a szabadító Jézus. Tudnál ma erre boldogan igent mondani? Egészen magadra és az életedre nézve? Óh de nagy dolog történe veled! Ki tudnád mondani: Köszönöm, betlehemi éjszakába érkező Krisztus Jézus, hogy megkerestél, rám találtál és megmentettél? Óh ha ki tudnád mondani! Igazi Karácsonyod lesz! Ne menj haza szegényebben, de menj gazdagon!

Ámen!

Áldott, békés Karácsonyt kívánunk!

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébet Központi Református Egyházközség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás Dániel lelkipásztor

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink

Kedd: 18:30 Fifa és a férfikör összevont bibliaórája (kéthetente)

Szerda: 18:00 felsősök hittan órája

18:30 Mini ifi

Csütörtök: 17:00 alsósok hittan órája (január második felétől)

Péntek: ifi órák; 16:30 Agnus, 18:00 Juvenis, 18:30 Nagy ifi (kéthetente)

Vasárnap: 10:00 ünnepi istentisztelet

A koronavírus járványra való tekintettel a többi rétegcsoport órája ideiglenesen szünetel. Minden jelzett alkalmunkat online érhetjük el.